

До товариства

Павло Грабовський

*

Як складу на грудях руки.
Щоб спочить навік в землі
Та не знати більш розпуки...
Як складу на грудях руки:
За тюрмою, на шпилі,
Під хрестом (ознака муки)
Поховайте у гіллі.

Як скінчу життя стражденне,
Спогадайте інший раз —
Чи там ніhil, чи там bene...
Як скінчу життя стражденне,
Щоб не чути більш образ,-
Киньте часом і про мене
Пару щирих, теплих фраз!

Живий дума об живому,
Бо й живим він є на те;
Піде кожен з вас додому!..
Живий дума об живому;
Так і ви заживете,
Все почнеться по-старому,
Спокій мертвому дасте!

Вам засвітить нова зоря,
Я ж зложу в німу труну
Нестерпучу вагу горя...
Вам засвітить нова зоря,
Та я віченьки зімкну;
Наче човен серед моря,
В чорних хвилях потону.

Закрасує мир весною,
Хоч краса та не яка...
Чарівничою маною
Закрасує мир весною,

До любові загука...
Хто заплаче наді мною,
Припаде до мертвяка?!

Хай щастить вам, мої милі!
Ждіть цілющої води...
Я ж вкінець заслаб на силі...
Хай щастить вам, мої милі!
Прилетить гонець сюди...
На моїй сумній могилі
Віддихніть вряди-годи!

Як складу на грудях руки,
Залишу на світі все —
Пізні жалі, ранні муки...
Як складу на грудях руки,
Хто мені чи те, чи се
Після вічної розлуки
Про вас, любі, донесе?

*— Я був тяжко хворий; тоді-то й написав цей вірш. (Приміт. П. Грабовського).